Dosar contravențional nr. 4-310/2026
Nr. PIGD 4-26092885-09-4-21072026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 septembrie 2026 **mun. Bălți**

Judecătoria Bălți, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul **Dumitru DAREA**
Grefier **Roxana CAPBĂTUT**
Cu participarea:
Agentului constatator **Dorin BRÎNZA**
Interpretului **Irina VASILCOV**
Contravenientului **Iuri MIRONOV**
În absența:
Părților vătămate **Dan GURDUZA și Liviu COZARU**

examinând în ședință de judecată publică, în limba română cu asigurarea interpretării, cauza contravențională intentată în privința lui

Mironov Iuri, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Bălți, str. *****, angajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova,

învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 353 alin. (1) din Codul contravențional,
Termenul de examinare a cauzei: 13 august 2026 – 04 septembrie 2026.
Procedura de citare: legal îndeplinită.

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele cauzei și acuzația contravențională

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 ***** din 19 iulie 2026, agentul constatator Dorin Brînza din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți a reținut în sarcina lui Mironov Iuri că, la 19 iulie 2026, ora 01:23, în mun. Bălți, str. *****, acesta, aflându-se în stare de ebrietate, a adresat cuvinte necenzurate angajatului poliției Gurduza Dan și angajatului Inspectoratului General de Carabinieri Cozaru Liviu, care interveniseră în exercitarea atribuțiilor de menținere și restabilire a ordinii publice.

În cuprinsul actului s-a mai consemnat că Mironov Iuri a continuat comportamentul după cerința de a-l înceta și a amenințat angajații cu răfuială fizică. Agentul constatator a încadrat însă fapta exclusiv în baza art. 353 alin. (1) din Codul contravențional și a remis cauza instanței. În

conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1) și art. 400 alin. (4) și (5) din Codul contravențional, constatarea acestei contravenții aparține angajaților subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne, iar examinarea ei în fond revine instanței de judecată.

II. Desfășurarea ședinței de judecată și pozițiile participanților

În ședința din 13 august 2026 s-au prezentat agentul constatator Dorin Brînza și Mironov Iuri. Deoarece acesta din urmă a solicitat să se exprime într-o limbă pe care o cunoaște, instanța a asigurat participarea interpretului Irina Vasilcov. În acest mod, Mironov Iuri a putut participa la procesul judiciar, a înțeles acuzația și a dat explicații nemijlocit în fața instanței.

Părțile vătămate nu s-au prezentat. Citațiile expediate la adresele lor au fost restituite cu mențiunea „nereclamat”. Instanța a pus în discuția participanților posibilitatea continuării examinării, iar aceștia au considerat că judecarea poate continua. Absența persoanelor vătămate nu a împiedicat examinarea, deoarece declarațiile lor de la etapa constatării nu constituie unica și nici proba determinantă a acuzației, iar Mironov Iuri nu a solicitat audierea lor și nu a indicat o împrejurare concretă care ar fi putut fi clarificată exclusiv prin prezența acestora.

Agentul constatator a susținut procesul-verbal. El a explicat că intervenția echipajului a urmat unui apel la Serviciul 112 privind un conflict în locuința familiei Mironov. Ajunși la adresă, angajații au constatat o stare conflictuală, iar Mironov Iuri a reacționat agresiv la încercarea lor de a discuta cu el, adresându-le expresii necenzurate și refuzând inițial să se conformeze cerințelor formulate.

Cu privire la forma actului, agentul a declarat că Mironov Iuri a refuzat să semneze procesul-verbal. Întrucât documentarea avea loc noaptea și nu a fost posibilă identificarea unui martor asistent, refuzul a fost înregistrat video cu telefonul personal al agentului. Secvența video a fost prezentată și cercetată în ședință, în prezența lui Mironov Iuri și a interpretului.

Mironov Iuri a declarat că se afla sub influența alcoolului și că, la momentul întocmirii actului, nu înțelegea clar ce i se impută, motiv pentru care a refuzat să îl semneze. Totodată, în explicația scrisă, citită și semnată în ședință, a recunoscut săvârșirea faptei și a solicitat aplicarea unei amenzi minime, arătând că este angajat. În ultimul cuvânt a declarat că va încerca să nu mai comită asemenea fapte.

III. Cadrul de examinare, prezumția de nevinovăție și sarcina probei

Potrivit art. 458 din Codul contravențional, soluționând cauza, instanța trebuie să stabilească dacă a existat fapta, dacă aceasta are caracter contravențional, dacă persoana a săvârșit-o cu vinovăție, dacă există cauze care înlătură caracterul contravențional sau răspunderea, precum și care sancțiune este necesară. Aceste chestiuni nu pot fi rezolvate prin simpla preluare a celor consemnate de agentul constatator.

Conform art. 425 alin. (1)–(5) din Codul contravențional, probele se apreciază în raport cu toate circumstanțele cauzei, iar niciun mijloc de probă nu are valoare prestabilită. Procesul-verbal individualizează acuzația și constituie un mijloc de probă, însă nu beneficiază de o prezumție autonomă de veridicitate care să îl oblige pe Mironov Iuri să își demonstreze nevinovăția. Sarcina demonstrării faptei și vinovăției revine autorității care a formulat acuzația.

Curtea Constituțională a reținut în Decizia nr. 127 din 10 octombrie 2023 (§§ 37–43) că includerea procesului-verbal între mijloacele de probă nu inversează sarcina probei și nu diminuează prezumția de nevinovăție. În același sens, art. 6 § 2 din Convenția Europeană impune ca orice îndoială rezonabilă, care persistă după examinarea completă a materialului probator, să

profite persoanei acuzate. Instanța aplică acest standard chiar dacă Mironov Iuri a recunoscut fapta, deoarece recunoașterea nu dispensează judecătorul de verificarea legalității acuzației și a existenței elementelor contravenției.

IV. Verificarea procesului-verbal și argumentele privind nulitatea

Procesul-verbal seria/nr. MAI07 ***** a fost verificat prin prisma art. 442, 443 și 445 din Codul contravențional. Actul indică data, ora și locul întocmirii, numele și calitatea agentului constatator, autoritatea reprezentată, datele de identificare ale lui Mironov Iuri, timpul și locul faptei, împrejurările esențiale, norma materială aplicată, anexele și decizia de remitere a cauzei. Actul poartă semnătura agentului constatator.

Instanța observă că în unele rapoarte anexate anul nașterii lui Mironov Iuri este indicat eronat ca 1979. Această neconcordanță nu se regăsește în datele determinante pentru identificarea persoanei din procesul-verbal și este înlăturată prin copia buletinului de identitate, din care rezultă data nașterii *****, precum și prin IDNP-ul *****, consemnat atât în act, cât și în documentul de identitate. Persoana a fost prezentă în ședință și nu a existat nicio incertitudine privind identitatea făptuitorului. Eroarea materială dintr-un raport auxiliar nu afectează fondul acuzației și nu poate produce nulitatea procesului-verbal.

Aspectul principal privește lipsa semnăturii lui Mironov Iuri și a unui martor asistent. Articolul 443 alin. (6) stabilește două modalități alternative. Ca regulă, refuzul de a semna se consemnează și se certifică prin semnătura cel puțin a unui martor, cu indicarea datelor sale. Dacă identificarea unui martor este imposibilă, agentul trebuie să consemneze motivele obiective ale lipsei acestuia și să documenteze refuzul prin mijloace tehnice audio sau video.

În prezenta cauză, refuzul a fost consemnat în procesul-verbal, iar la rubrica destinată martorului asistent agentul a indicat imposibilitatea identificării unei persoane la ora târzie și efectuarea înregistrării video. În ședință, agentul a explicat că actul a fost întocmit după conducerea lui Mironov Iuri la sediul Inspectoratului de Poliție și a prezentat înregistrarea. Aceasta confirmă exclusiv refuzul semnării; instanța nu o utilizează pentru a dovedi jignirile imputate și, prin urmare, modul în care a fost prezentată nu înlocuiește analiza probelor referitoare la fondul acuzației.

Articolul 445 alin. (1), în redactarea aplicabilă, prevede nulitatea absolută pentru lipsa semnăturii martorului asistent în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor. În speță nu a existat un asemenea martor. Agentul a urmat modalitatea alternativă permisă de art. 443 alin. (6), motiv pentru care lipsa semnăturii unui martor inexistent nu atrage nulitatea absolută.

Pentru celelalte încălcări, art. 445 alin. (2) impune verificarea efectului concret asupra fondului cauzei. Curtea Constituțională a explicat că regimul actual diferențiază nulitatea absolută de nulitatea relativă și evită anularea actului pentru erori care nu afectează caracterul echitabil al procedurii (DCC nr. 135 din 12 august 2021, §§ 25–26; HCC nr. 32 din 29 noiembrie 2018). Așadar, simpla identificare a unei imperfecțiuni formale nu este suficientă; trebuie stabilit dacă aceasta a creat o incertitudine reală asupra faptei sau a împiedicat exercitarea apărării.

Mironov Iuri a primit explicații despre acuzație, a fost prezent în instanță, a beneficiat de interpret, a putut formula obiecții și a lămurit personal motivul refuzului inițial de a semna. El nu a indicat că actul ar fi fost modificat ulterior, că înregistrarea nu ar reda refuzul său ori că nu ar fi persoana vizată. În aceste condiții, nu se constată nici un caz de nulitate absolută și nici o

încălcare care să fi afectat esențial fondul cauzei în sensul art. 445 alin. (2). Procesul-verbal este valabil, urmând a fi apreciat împreună cu restul probelor, nu izolat.

V. Aprecierea probelor și stabilirea faptelor

În cadrul cercetării judecătorești au fost examinate: procesul-verbal cu privire la contravenție; actul de aducere la cunoștință a drepturilor și obligațiilor; informația Serviciului 112; rapoartele angajaților care au intervenit; procesele-verbale de audiere întocmite la etapa constatării; copiile actelor de identitate; explicația scrisă a lui Mironov Iuri; precum și înregistrarea privind refuzul semnării procesului-verbal.

Informația 112 confirmă că deplasarea echipajului nu a fost întâmplătoare, ci a urmat unei sesizări făcute de o terță persoană despre zgomote și un posibil conflict în apartamentul familiei Mironov. Rapoartele angajaților descriu gălăgia auzită din locuință, contactul cu membrii familiei și reacția ostilă a lui Mironov Iuri față de persoanele sosite în uniformă și aflate în misiune. Aceste surse sunt concordante asupra locului, timpului, identității persoanei și adresării repetate a expresiilor necenzurate.

Declarațiile părților vătămate, date la etapa documentării, nu sunt preluate automat. Fiind absente din ședință, instanța le valorifică numai în măsura în care se coroborează cu alte probe. Potrivit criteriilor stabilite de Curtea Europeană în Al-Khawaja și Tahery c. Regatului Unit [MC] și dezvoltate în Schatschaschwili c. Germaniei [MC], trebuie verificat dacă declarația absentului este unică sau decisivă și dacă procedura conține suficiente garanții de contrapondere.

În cauza dată, declarațiile persoanelor absente nu sunt decisive. Existența intervenției și desfășurarea incidentului sunt confirmate de apelul 112, rapoartele întocmite imediat după eveniment, declarația agentului constatator dată nemijlocit în ședință și recunoașterea lui Mironov Iuri. Acesta a avut posibilitatea de a contesta fiecare probă, însă nu a negat că a adresat cuvintele imputate; dimpotrivă, le-a recunoscut și a explicat starea în care se afla.

Recunoașterea este clară, voluntară și făcută cu asigurarea interpretului, dar instanța nu o tratează ca probă suficientă prin ea însăși. Ea se coroborează cu probe independente și confirmă elementele esențiale descrise constant în actele întocmite imediat după incident. Explicația privind consumul de alcool și dificultatea de a înțelege actul la momentul întocmirii sale justifică prudență în aprecierea conduitei procesuale inițiale, însă nu exclude intenția de a adresa expresiile către angajații a căror calitate oficială era evidentă.

Prin urmare, instanța constată dincolo de orice îndoială rezonabilă că, la 19 iulie 2026, ora 01:23, în mun. Bălți, str. *****, Mironov Iuri a adresat în mod premeditat cuvinte necenzurate angajatului poliției și angajatului carabinierilor care interveniseră în exercitarea atribuțiilor de menținere și restabilire a ordinii publice.

VI. Încadrarea juridică și limitele acuzației

Articolul 353 alin. (1) din Codul contravențional sancționează jignirea premeditată a onoarei și demnității angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne ori a altei persoane protejate de normă, aflată în exercitarea funcției sau a datoriei de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice, exprimată prin acțiune, verbal sau în scris.

Elementele normei sunt întrunite. Persoanele cărora le-au fost adresate expresiile erau angajați aflați în misiune; calitatea lor oficială era evidentă; cuvintele au fost îndreptate direct către aceștia, iar continuarea conduitei după solicitarea de a înceta exclude caracterul accidental

al exprimării. Forma intenționată a vinovăției rezultă din caracterul direct, repetat și orientat al acțiunilor.

Actele cauzei menționează și amenințări, precum și neconformarea la cerințele angajaților. Totuși, varianta însoțită de amenințări este reglementată distinct la art. 353 alin. (1^1), iar opunerea de rezistență – la art. 353 alin. (2). Procesul-verbal a sesizat instanța numai cu art. 353 alin. (1). Pentru a respecta limitele acuzației, principiul contradictorialității și dreptul la apărare, instanța nu atribuie acestor mențiuni o calificare autonomă și nu agravează situația lui Mironov Iuri. Ele sunt reținute doar ca elemente de context al intervenției.

Instanța examinează și exigențele art. 10 din Convenția Europeană. Libertatea de exprimare protejează inclusiv idei sau formulări care ofensează, șochează ori deranjează, iar limitele criticii admisibile sunt mai largi față de funcționarii publici. În același timp, protecția nu acoperă în mod nelimitat atacurile verbale personale care nu contribuie la o dezbatere de interes public și care intervin în timpul exercitării unei misiuni operative.

În cauza Janowski c. Poloniei [MC], nr. 25716/94, 21 ianuarie 1999, Curtea Europeană a admis legitimitatea protejării funcționarilor aflați în exercițiul atribuțiilor împotriva atacurilor verbale, cu condiția unei aprecieri concrete a necesității și proporționalității. Expresiile reținute în prezenta cauză nu au constituit o critică a activității instituției și nu au fost formulate într-un schimb de opinii asupra unei chestiuni de interes public. Ele au fost adresate personal angajaților care interveniseră pentru restabilirea ordinii. În aceste împrejurări, tragerea la răspundere în baza art. 353 alin. (1) este compatibilă cu art. 10 din Convenție.

În consecință, acțiunile lui Mironov Iuri întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional.

VII. Individualizarea sancțiunii

Potrivit art. 41 din Codul contravențional, sancțiunea se aplică în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, caracteristica persoanei, circumstanțele atenuante și agravante și trebuie să fie echitabilă. Individualizarea nu urmărește o reacție formală, ci alegerea măsurii suficiente pentru prevenirea unor fapte noi, fără a depăși ceea ce este necesar.

În favoarea lui Mironov Iuri, instanța reține recunoașterea faptei în ședință, regretul exprimat prin angajamentul de a nu repeta conduita și faptul că este angajat. Dosarul nu conține date certe privind antecedente contravenționale relevante și nici nu demonstrează producerea unei urmări materiale prin fapta calificată în baza art. 353 alin. (1). Aceste împrejurări justifică orientarea sancțiunii spre limita minimă.

Materialele indică faptul că Mironov Iuri consumase alcool, împrejurare recunoscută și de acesta. Totuși, la dosar nu a fost prezentat un rezultat al testării alcoolscopice sau o concluzie medicală care să stabilească obiectiv gradul ebrietății. Instanța nu va reține această împrejurare ca circumstanță agravantă autonomă în sensul art. 43 alin. (1) lit. f), deoarece o concluzie folosită pentru agravarea sancțiunii trebuie să se întemeieze pe date suficient de precise și verificabile.

Pentru contravenția prevăzută de art. 353 alin. (1), legea prevede amendă de la 10 la 25 de unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore. Munca neremunerată presupune consimțământul persoanei și nu se impune în speță, iar amenda este aptă să atingă scopul preventiv. Raportând limitele legale la conduita concretă și la datele personale stabilite, instanța consideră proporțională amenda minimă de 10 unități convenționale, echivalentul a 500 lei.

Potrivit art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, Mironov Iuri este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a hotărârii, în condițiile legii.

În temeiul art. 34, art. 41–43, art. 353 alin. (1), art. 395 alin. (1) pct. 1), art. 400 alin. (4) și (5), art. 425, art. 442–445, art. 455–458, art. 460–462 și art. 468 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat Mironov Iuri de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional.

I se aplică sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 10 (zece) unități convenționale, echivalentul a 500 (cinci sute) lei.

Se explică lui Mironov Iuri dreptul prevăzut de art. 34 alin. (3) din Codul contravențional de a achita jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a hotărârii. În celelalte cazuri, amenda se execută în termenul și modul prevăzute de art. 34 din Codul contravențional și de Codul de executare.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți, în termen de 15 zile de la data pronunțării pentru părțile prezente, iar pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei – de la data înmânării copiei hotărârii, în conformitate cu art. 468 alin. (1) și (2) din Codul contravențional.

Hotărârea integral pronunțată la 04 septembrie 2026.

Președintele ședinței, Dumitru DAREA
judecătorul